

ȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POTI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

contacts

VIȚA DE VIE

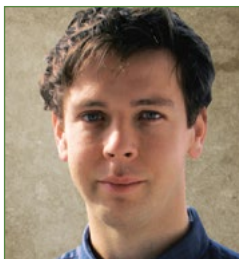
Tăiere și curățare

Anotimpurile vieții

Există un moment pentru
fiecare lucru

Amintirea unui mango

Nu renunța

NOTA EDITORULUI GUSTĂ FRUCTUL

Cu câțiva ani în urmă revista *ContactS* a publicat o serie specială despre ceea ce Pavel, în scrisorile sale către Galateni, a numit „roadele Duhului”.¹ Fiecare dar – dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor – a fost prezentat într-un număr aparte.² Ne-am dat seama apoi că nu am abordat conceptul de *rod*, de aceea acest număr al revistei va fi dedicat acestui subiect.

Biblia vorbește de multe ori despre fructe (roade) – cum ar fi mășline, struguri și smochine. Apoi există și situațiile în care cuvântul *rod* este folosit metaforic pentru a descrie faptele, rezultatele și realizările unei persoane.

În ultima Sa noapte de libertate cu ucenicii Săi, la Cina cea de Taină, Iisus i-a îndemnat să aducă roade bune: „Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și roada voastră să rămână”.³ Cum poate aduce roade un creștin? În principiu dacă se dezvoltă să semene cu Iisus – cu alte cuvinte, dacă devine mai mult ca Iisus – și dacă răspândește Împărăția Sa pe pământ prin cuvinte și prin fapte.

Asta este o adevărată provocare, însă Iisus nu ne lasă singuri cu ea. Iisus este vița iar noi suntem mlădițele. Mlădițele își trag puterea, hrana, protecția și energia de la viță, iar noi, ca ucenici ai Săi, când suntem în legătură cu El, putem da dovadă de roade spirituale prin viața, caracterul și prioritățile noastre. Când petrecem timp cu Iisus și ne străduim să-L cunoaștem mai bine, ajungem să semănăm cu El, scopul Lui devine scopul nostru și suntem motivați să ne punem credința în acțiune.

Samuel Keating
Editor executiv

1. Vezi Galateni 5:22-23

2. Februarie-octombrie 2013, disponibile și pe internet la www.activated-europe.org

3. Ioan 15:16

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:
ContactS
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:
info@activated-europe.com

Web:
www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2016 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-187-X

Vița de vie

DE JOYCE SUTTIN

UNA DIN AMINTIRILE MELE CELE mai plăcute din copilărie este când stăteam întinsă pe bancă sub via bunicii într-o zi călduroasă de vară și savuram struguri proaspeți. Ani buni mai târziu, când m-am mutat la o podgorie din Italia, mi-am imaginat multe bănci confortabile pe care să stau. Însă, spre surprinderea mea, când am ajuns acolo nu am găsit decât teren gol. Tot ce se vedea erau doar mici butuci de vie deasupra pământului. Mi s-a explicat că viile sunt tăiate în fiecare an până la pământ, după ce rodesc, pentru a le spori productivitatea. Nu era o priveliște încântătoare, însă podgoria era roditoare.

Când a început perioada de creștere am fost surprinsă să văd cât de repede au apărut mlădițele noi sub

căldurosul cer toscan. S-au întins rapid peste tot și ceea ce a fost odată arid a devenit dintr-o dată o podgorie cu vie proaspătă și verde ce avea să producă un vin minunat.

Gândindu-mă la Toscana mi-am amintit de Ioan 15: „Eu sunt adevărata Viță, și Tatăl Meu este Vierul. Pe orice mlădiță care este în Mine și n-aduce rod, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă și mai mult rod”.¹

Eu sunt o grădinăreasă foarte proastă pentru că nu îmi place să îmi tund plantele. Îmi las tufele de trandafiri să crească prea înalte. Îi refuz pe toți cei care se oferă să îmi tundă copacii. Îmi las florile perene să crească necontrolat. Îmi place când văd ceva viu care crește abundent și nu vreau să fiu eu cea care decide ce să fie tăiat.

Însă este destul de clar din Ioan

15 că Dumnezeu știe cum este cu tundera viei. Dacă nu aducem roade, El taie. Când aducem roade, El curăță. În fiecare dintre situații, El acționează într-un fel.

Există situații când ne fuge pământul de sub picioare iar El este singurul pe care ne putem sprijini. Neașteptatul ne lovește; tragedia, boala, trădarea sau eșecul ne iau prin surprindere și simțim că toate ramurile noastre frumoase verzi sunt tăiate și rămânem doar ca niște buturugi pe un teren aparent gol.

Apoi vine momentul potrivit. Soarele strălucește. Ploaia cade. Ne dăm seama că avem în El tot ce ne trebuie și atunci începe miracolul unei vieți noi și a unei creșteri noi.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESORĂ ȘI SCRIITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA. ■

1. Ioan 15:1-2

DE DAVID BRANDT BERG, ADAPTAT

HRANĂ PENTRU SUFLET

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU ESTE CEL MAI PUTERNIC ADEVĂR DE PE PĂMÂNT. — Cuvinte ce includ esența duhului și vieții lui Dumnezeu Însuși.¹ Cuvântul este scânteia spirituală a lui Dumnezeu care ne aprinde cu viața, cu lumina și cu puterea Sa. Unul dintre cele mai importante lucruri pe care îl poți face ca să îți clădești relația cu El este să citești, să absorbi și să urmezi Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta te va ține pe aceeași lungime de undă

cu Dumnezeu și te va ajuta să mergi pe calea lui Dumnezeu. Când Îl ascuți pe Dumnezeu și Cuvântul Său și când dai ascultare adevărului Său, vei fi fericit și productiv.²

Isus a spus: „Cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață”.³ Cuvântul Său este chiar viața lui Dumnezeu. Acesta ne dă viață spirituală, hrană, putere și sănătate. Iată de ce o dietă bună și echilibrată din Cuvântul Lui este esențială dacă ne dorim să progresăm și să stăm aproape de El.

Isus Însuși este numit în Biblie „Cuvântul”.⁴ Isus este Cuvântul, Duhul și viața, iar ca să progresezi și să te menții sănătos spiritual trebuie să îți iei o doză din El în fiecare zi, să te hrănești bine, să te ospătezi și să bei din El. Tot așa cum trebuie să mănânci fizic ca să ai putere fizică, trebuie să te hrănești și să bei din Cuvântul lui Dumne-

zeu ca să ai putere spirituală.

„Și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire”.⁵ De multe ori se întâmplă să fi slab spiritual fiindcă nu te-ai hrănit suficient, nu te-ai umplut și nu te-ai întărit cu adevărul bun, sănătos, încurajator și hrănitor al Cuvântului lui Dumnezeu. Nu te poți lăsa să ajungi atât de ocupat cu alte lucruri încât să-ți neglijezi inspirația și hrana spirituală de care ai nevoie din Cuvânt. Au existat situații în care aș fi putut cădea în descurajare dacă nu aș fi fost hrănit cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă Îl cauți cu sinceritate pe Dumnezeu în timp ce citești Cuvântul Său atunci El îți va vorbi prin Cuvânt. Și cu cât vei iubi mai mult Cuvântul Său, cu cât îl

1. Vezi Ioan 4:24.

2. Vezi Ioan 15:11; 13:17.

3. Ioan 6:63

4. Vezi Apocalipsa 19:13; Ioan 1:1,14.

5. 1 Petru 2:2

6. Psalmul 119:130

7. Ieremia 15:16

8. Iov 23:12

9. Luca 10:42

vei studia mai mult și te vei hrăni din el, vei progresa spiritual și vei descoperi că Dumnezeu îți poate vorbi clar și direct prin Cuvântul Său scris.

Când Duhul Sfânt îți arată un pasaj sau un verset din Biblie, aplicându-l situației tale, aduce astfel la viață Cuvântul. Domnul va aduce Cuvântul Său la viață și îți va vorbi personal, călăuzindu-te în rezolvarea problemelor tale și răspunzându-ți la rugăciune, pe măsură ce citești Cuvântul Său. Când te ajută să îl aplici situației tale, dintr-o dată prinde viață. Atunci Biblia nu mai este o înșiruire de simple cuvinte, sau cuvinte care îți vin în minte, ci îți ajunge la inimă și îi înțelegi semnificația. „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate”.⁶

Profetul Ieremia a spus: „Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele”.⁷ Iov a spus: „N-am părăsit poruncile buzelor Lui; mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui”.⁸

Isus a spus: „Dar un singur lucru trebuie. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua”.⁹ Ce este acest lucru pe care Maria l-a ales? Ea a stat la picioarele lui Isus și a ascultat cuvintele Sale. Este absolut necesar să ne odihnim în Domnul, să stăm la picioarele Lui și să ascultăm Cuvântul Său. Cuvântul lui Dumnezeu este foarte important.

DAVID BRANDT BERG (1919-1994) A FOST FONDATORUL ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

„Hrana spirituală este necesară supraviețuirii spirituale”.

– *Dallin H. Oaks (n. 1932)*

„Prezența lui Dumnezeu este peste tot în jurul nostru. Dumnezeu este capabil să penetreze și să se împletească cu ființa umană în așa fel încât cei care sunt învățuți de prezența Lui iubitoare nu vor fi niciodată singuri”.

– *Dallas Willard (1935-2013)*

„Noi nu suntem ființe umane care avem o experiență spirituală. Noi suntem ființe spirituale care avem o experiență fizică”.

– *Pierre Teilhard de Chardin (1881-1955)*

„Există multe modalități prin care creștinii se pot hrăni spiritual iar Dumnezeu nu este limitat de o anumită metodă pentru a-ți atinge inima, pentru a-ți dezvălui ceva, pentru a-ți întări credința, sau pentru a te motiva și a te inspira. Dumnezeu dorește să comunice cu copiii Săi. Este important să-L lăsăm să ne vorbească inimilor noastre prin instrucțiunile spirituale pe care le citim și să ne călăuzească în relația noastră cu El și în viețile noastre spirituale.”

– *Maria Fontaine, codirector actual al organizației The Family International* ■

Puterea unei piersici

DE ELSA SICHROVSKY

CÂND AVEAM OPT ANI AM VĂZUT CU FAMILIA un documentar BBC despre un grup de veterani britanici din Cel de-al Doilea Război Mondial care luptaseră în Africa de nord. Veteranii și-au povestit experiențele de război care în mare parte erau despre foame, teroare și lipsuri în drumul lor spre victorie. Deși aceste relatări sunt emoționante, cea mai de neuitat pentru mine a fost puțin altfel. A fost spusă de un domn firav, încărunchit, care a zâmbit călduros și a spus că cea mai de neuitat experiență pentru el a fost când a primit în dar o piersică!

A explicat că toți camarazii din divizia sa fuseseră capturați de armata italiană și aduși în Italia. Acolo militarii italieni au defilat cu ei pe străzi și i-au umilit public. Trecătorii s-au alăturat batjocorindu-i și scuipându-i, arătându-și mânia față de ei.

Dintr-o dată, din mulțimea batjocoritoare „a ieșit o fetiță, mi-a pus în mână o piersică, apoi a luat-o la fugă înainte să-i pot mulțumi” povesti veteranul. „A fost cea mai delicioasă piersică pe care am mâncat-o vreodată”.

Veteranul avea vreo 70 de ani, însă ochii îi scilpiră povestind despre această fată italiancă care i-a arătat bunătate într-o perioadă de ură și dușmănie între două țări aflate în război. În clipa lui de rușine

și disperare se găsi o fată anonimă care să sfideze presiunea socială și să facă un gest simplu dar sincer de compasiune. Ea trecu cu vederea statutul lui de soldat dușman și îl privi ca pe un om rănit ce are nevoie de bunătate. Domnul povesti că și-a amintit de acea piersică în toți anii ce au urmat, până când războiul s-a încheiat, cât și după aceea, ori de câte ori a avut nevoie de putere să spere, să lase în urmă durerea războiului și să înceapă o viață nouă.

Probabil că fata nu s-a gândit prea mult la gestul ei; era „doar” o piersică. Probabil nu a visat niciodată că el va prețui gestul ei de bunătate tot restul vieții sale și că această poveste va ajunge într-un documentar care probabil i-a inspirat și pe alții, ca pe mine, să o spunem mai departe.

Apostolul Iacov a descris acest efect în lanț când a scris: „Și roada neprihănirii este semănată în pace pentru cei ce fac pace”.¹ Să facem și noi pace împărțind „piersici” de iubire și de milă, chiar și atunci când este riscant sau neconvențional, deoarece „roada neprihănirii” care va fi semănată atunci – sufletele obosite ce vor fi întărite, inimile triste ce vor fi bucurate, cei singuri ce vor fi iubiți – merită costul.

ELSA SICHROVSKY ESTE SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE ÎMPREUNĂ CU FAMILIA EI ÎN TAIWAN. ■

1. Iacov 3:18

Precum florile

DE NEERAJ KHOSLA

STĂTEAM ÎN SUFRAGERIA UNUI PRIETEN când am observat într-o vază un buchet de flori roșii purpuriu. Am fost lăsat aproape fără cuvinte de frumusețea lor, iar admirând această minunată parte din natură parcă am auzit vocea lui Dumnezeu spunându-mi *Vreau să fii și tu ca aceste flori.*

Mai târziu, gândindu-mă la acele flori și cum pot ele să ne încurajeze și să ne inspire, mi-am amintit de cuvintele lui Iisus: „Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei”.¹

Dacă crinii nu se străduiesc, atunci de ce aş face-o eu? Probabil așa gândesc când îmi iau ochii de la Dumnezeu și nu mai reflect lumina și slava Sa. Atunci încerc să fac lucrurile prin puterea proprie, mă grăbesc și sfârșesc în direcția greșită. Iar lucrurile nu mai merg așa cum aş fi sperat.

O floare strălucește atunci când reflectă gloria lui Dumnezeu. Se

leagă ușor în bătaia vântului, le zâmbeste trecătorilor și le arată dragostea pe care Dumnezeu i-a dat-o. O floare nu este inactivă; ea muncește continuu să ia lumină de la soare și să o transforme în ceva ce poate folosi.

Dacă dorim să creștem și să înflorim precum crinii de pe câmp atunci este esențial să ținem legătura cu Dumnezeu prin rugăciune. Și, bineînțeles, mai multe flori înseamnă mai multe fructe! Deci, ca să dăm rod trebuie să ne facem timp să absorbim lumina lui Dumnezeu și să permitem Duhului Său să ne polenizeze, pe noi și pe alții. După cum a scris Timothy Keller în *Every Good Endeavor (Orice faptă bună)* „Modalitatea prin care Îl putem sluji pe Dumnezeu la locul de muncă este să muncim cu inima recunoscătoare, plină de bucurie și de spiritul Evangheliei prin toate urcușurile și coborâșurile, să dansăm cu vântul și să zâmbim prin ploaie și să ne omorâm egoismul pentru ca alții să trăiască”.

NEERAJ KHOSLA ESTE EDUCATOR,
PROFESOR ȘI TRAINER ÎN INDIA. ■

„Rugăciunea în acțiune este dragoste, iar dragostea în acțiune este serviciu. Încearcă să dăruiești necondiționat orice are nevoie acel om la momentul respectiv. Ideea este să faci ceva, oricât de mic, și să arăți că îți pasă, prin faptele tale, dăruind din timpul tău... Suntem cu toții copii ai lui Dumnezeu deci este important să împărțim din darurile Sale. Nu îți frământa mintea cu întrebări despre de ce există probleme în lume – doar răspunde la nevoile oamenilor... Simțim că ceea ce facem noi este doar un strop de apă în ocean, însă acel ocean ar fi mai puțin plin fără acel strop.”

– Maica Tereza (1910-1997)

1. Matei 6:28-29

DE JESSIE RICHARDS

AVOCADO

ÎMI PLACE LA NEBUNIE AVOCADO! Pe lângă faptul că este delicios are și foarte multe utilizări. Fără să mai spun și de conținutul bogat de uleiuri naturale și de vitamine.

În Chile, unde mi-am petrecut o mare parte din copilărie, avocado – numit acolo „palta” – sunt din abundență și sunt incluse în multe feluri de mâncăruri, inclusiv o varietate de salate, sandvișuri și chiar hot dog. M-a impresionat dintotdeauna că adăugând doar câteva felii de avocado în salată, sau un strat de guacamole pe sandviș, le putea transforma complet, în principiu transformând o mâncare „normală” în ceva extraordinar. Cel puțin așa simțeam eu. Avocado este un ali-

ment de bază pentru mine și cred că se potrivește bine cu aproape orice. Este delicios și simplu ca o gustare – taie-l în jumătate, presară peste el puțină sare și piper, câțiva stropi de lămâie și ai perfecțiunea.

Cred că calitatea fructului de avocado, adică puterea lui de a transforma mâncărurile, este oarecum asemenea cu ceea ce poate face bunătațea și compasiunea în viețile noastre. Facem multe lucruri când ne îndeplinim slujba noastră, când ne îngrijim de familia noastră sau pur și simplu în comunitate din spirit civic, lucruri bune, lucruri frumoase, lucruri grijulii, lucruri necesare, dar și lucruri care uneori devin „automatisme”.

Știi cum este atunci când vezi de multe ori un semn pe stradă încât la un moment dat devine parte din fundal și nu îl mai observi? Uneori lucrurile pe care le facem pentru alții devin așa. Nu suntem în mod deosebit conștienți că le facem și nici cei care beneficiază de ele nu sunt în mod deosebit recunoscători. Sau uneori nu observăm lucrurile pe care le fac alții pentru noi. În orice caz, când facem un efort suplimentar și aplicăm puțin „avocado” sub formă de, spre exemplu, câteva cuvinte de bunvenit sau de apreciere, contează foarte mult.

Recent am mers cu autocarul spre casă după o vizită de câteva zile în orașul învecinat. Sunt un călător experimentat și mă descurc destul

„Suntem constituiți în așa fel încât simplele fapte de bunătate, precum dăruirea pentru caritate sau exprimarea recunoștinței, să aibă un efect pozitiv asupra dispoziției noastre pe termen lung. Se pare că cheia pentru o viață fericită este o viață bună: o viață cu relații solide, cu o slujbă interesantă și cu legături cu comunitatea”. – Paul Bloom (n. 1963) profesor de psihologie și științe cognitive la Universitatea Yale

80/20

În 1906 economistul italian Vilfredo Pareto nota că 80% din pământul italian era proprietatea a 20% din italieni, că 80% din producția de mazăre din grădina lui provenea de la 20% dintre plantele sale de mazăre. Principiul Pareto – că 80% din rezultat provine de la 20% din sursă – a fost observat și studiat în vânzări și marketing, în administrare, în tehnologie, în economie și în alte domenii.

de bine în cazul călătoriilor lungi, dar este firesc să prefer să am un loc liber lângă mine decât pe o altă persoană. M-am așezat pe scaunul meu și deși autocarul părea destul de plin nimeni nu se așezase lângă mine, dar nu după mult timp s-a apropiat un tânăr și m-a întrebat dacă poate să ocupe acel loc. I-am răspuns „Da, vă rog” iar el mi-a zâmbit și a răspuns: „În viața mea nu mi-a răspuns cineva cu 'vă rog'. Este încurajator.” Eu încerc să fiu bună cu străinii – fiindcă am primit de multe ori, la rândul meu, bunătate de la străini – și m-am bucurat că am creat o amintire fericită pentru cineva.

S-a așezat pe scaun și am început să discutăm și am avut o conversa-

ție plăcută pentru o vreme, până ce ne-am afundat amândoi în scaunele noastre cu electronicele și căștile noastre ca să ne relaxăm. În aer a rămas un sentiment cald și primitor, cu mult mai diferit decât sentimentul rece care există uneori între pasageri când își tot dau inevitabil coate încercând să folosească mânerul mic de la scaunele mici. Noi nu am avut o asemenea problemă. Călătoria a fost lină și plăcută, precum avocado.

Probabil ai auzit de „Principiul Pareto”. Cunoscut și ca principiul 80/20. Ideea este că 80% din eficiența noastră derivă din 20% din efortul nostru. Mă gândeam la lucrul acesta în corelație cu avocado. Eu cred că, și este o părere strict personală, deși

avocado reprezintă cam 20% dintr-o mâncare totuși cam 80% din gustul delicios i-l datorăm lui. Revenind la bunătatea activă, cred că este corect să spun că dacă la o faptă de bunătate făcută din „rutină” mai adaugi și câteva cuvinte și o atingere personală atunci acele 20% de efort vor ajunge foarte ușor să reprezinte cam 80% din ceea ce persoana își amintește din întâlnirea cu tine.

JESSIE RICHARDS A PARTICIPAT LA PRODUCȚIA REVISTEI *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*) DIN 2001 PÂNĂ ÎN 2012 ȘI A SCRIS ȘI EDITAT MATERIALE ȘI PENTRU ALTE PUBLICAȚII ȘI SITE-URI CREȘTINE. ■

DE CURTIS PETER VAN GORDER

ÎNVĂȚĂMINTE FRUCTATE

RECENT AM FOST FASCINAT SĂ CITESC că oamenii de știință au învățat cum să creeze produse impermeabile precum hainele de ploaie și piesele de avion studiind solzii de pe aripile fluturilor. Mi-am dat seama că pot învăța și eu ceva din natură și am început să studiez pomii fructiferi.

Am aflat că fiecare copac are anumite cerințe specifice de sol, umezeală, lumină și polenizare. Mi-a arătat că fiecare proiect trebuie studiat aparte pentru a vedea ce merge în fiecare situație. Este de datorică noastră să aflăm conformația terenului și să studiem situația în zona în care vom începe proiectul nostru. Iată de ce firmele noi plătesc bani mulți consultantilor care îi pot ajuta să determine ce merge în zona în care se vor extinde.

Necesită să ai răbdare până ajungi să culegi recolta – de la doi până la cinci ani dacă calculezi de la puiet până la fruct – și durează cam tot atât și pentru o afacere nouă

să se pună pe picioare. În timpul creșterii copacii tineri au nevoie de protecție față de pericole precum dăunători, condițiile climaterice extreme, seceta, inundațiile și de prea mult sau prea puțin soare. Începutul la orice este cel mai greu. Primele etape ale oricărei activități necesită mai multă grijă și atenție. Dar ne putem încuraja cu gândul că lucrurile vor deveni mai ușoare pe măsură ce „copacul” crește și se stabilizează.

Acum să continuăm cu subiectul polenizării – reproducerea plantei. Aceasta are de-a face cu ceea ce lăsăm generațiilor următoare – hrană pentru oamenii de mâine. Mulți fermieri își aduc albine care să polenizeze însă există și alte insecte și păsări care pot face acest lucru. Noi, asemenea florii înflorite, trebuie să fim deschiși pentru noi oportunități. Când floarea abia se deschide nu are garanția polenizării, însă este pregătită pentru când i se arată ocazia. În primăvara pomul fructifer își deschide florile invitând oamenii la picnic, la poezie și muzică.

Am aflat că există două tipuri de pomi fructiferi – cei care se auto-polenizează (cum ar fi caisul) și cei care au nevoie de ajutor pentru polenizare (cum ar fi mă-

1. Vezi Psalmul 1:3.

2. Vezi Galateni 5:22-23.

3. <http://elixirmime.com>

 Ferice de omul
 care nu se duce la sfatul celor răi,
 nu se oprește pe calea celor păcătoși
 și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori!
 Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului,
 și zi și noapte cugetă la Legea Lui!
El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă,
 care își dă rodul la vremea lui
 și ale cărui frunze nu se veștejesc:
 tot ce începe, duce la bun sfârșit.

 Nu tot așa este cu cei răi:
 ci ei sunt ca pleava
 pe care o spulberă vântul.

De aceea cei răi nu pot ține capul sus în ziua judecării,
nici păcătoșii în adunarea celor neprihăniți.
Căci Domnul cunoaște calea celor neprihăniți,
dar calea păcătoșilor duce la pieire.

– Psalmul 1

rul). Însă și în cazul celor cu auto-polenizare, fructele mai dulci și mai sănătoase se obțin prin polenizare de către un agent extern. Lucrul acesta se poate aplica proiectelor noastre în ideea că vor fi mai productive dacă acceptăm ajutor din exterior. Cei care încearcă să le facă pe toate ajung să fie curând epuizați și frustrați din cauza efortului. Majoritatea proiectelor necesită o echipă.

Pomicultorii dau mare atenție acestei părți din procesul de creștere plantând unul lângă altul copaci compatibili la polenizare. Mulți pomicultori plantează în apropiere meri pădureți deoarece polenul lor este acceptat de majoritatea merilor. Merele pădurețe sunt prea acre dar fac ca fructele pomilor învecinați să fie mai dulci. Aplicabilitatea acestui principiu este că ideile bune și rezultatele productive apar de multe ori din surse neașteptate – uneori chiar opusul a ceea ce ne așteptăm. Deci, fii pregătit pentru surprize!

Vecinul meu japonez, în vârstă, m-a rugat pe mine și pe câțiva prieteni să îl ajutăm cu caișii lui. Erau înfloriți și începeau să formeze fructele. „Acolo unde vedeți trei fructe într-un loc” ne-a instruit el „rupeți două și aruncați-le”. Pe moment ni s-a părut o risi-

pă, însă rezultatul a fost un fruct mare în loc de trei mici. Conceptul mi-a rămas în minte. Poți să ajungi să diversifici prea mult. Sunt multe de spus despre a te concentra asupra scopului tău principal.

Ca să fim cu adevărat productivi trebuie să fim precum pomii plantați lângă curgeri de apă și care își dau rodul la vremea lor.¹ Trebuie să ne luăm hrana spirituală de la sursă. Dacă am fi o baterie de telefon mobil asta ar însemna să ne punem în priză ca să ne încărcăm. Dacă am fi o viță de vie ar însemna să ne înfigem rădăcinile adânc în pământul fertil. Ca oameni trebuie să ne luăm tăria și hrana spirituală de la sursa noastră – Creatorul nostru. Reușim asta atunci când ne facem timp să citim și să medităm asupra Cuvântului Său și prin rugăciune. Atunci începem să aducem roadele Duhului, care sunt dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, credințioșia, blândețea și auto-controlul,² care ne ajută să fim cu adevărat eficienți în treburile noastre.

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE SCENARIST ȘI MIM³ ÎN GERMANIA. ■

ANOTIMPURILE

VIETII

DE MARA HODLER

„TOATE ÎȘI AU VREMEA LOR, și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.”¹

Aceasta este o lecție importantă de viață. Este de fapt o veste bună... și în același timp una nu prea bună. Indiferent de cum te simți pe moment, indiferent de anotimpul vieții pe care îl parcurgi, probabil că la un moment dat te poți aștepta la o schimbare, deoarece, după cum știm, anotimpurile vin și trec.

Când Regele Solomon a scris următoarea afirmație a dat multe exemple despre cum se pot schimba anotimpurile și căile vieților noastre:

Nașterea își are vremea ei și moartea își are vremea ei;
Săditul își are vremea lui și smulgerea celor sădite își are vremea ei.

Uciderea își are vremea ei și tămăduirea își are vremea ei;
Dărâmarea își are vremea ei și zidirea își are vremea ei;
Plânsul își are vremea lui și râsul își are vremea lui;
Bocitul își are vremea lui și jucatul își are vremea lui;
Aruncarea cu pietre își are vremea ei și strângerea pietrelor își are vremea ei;

Îmbrățișarea își are vremea ei și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei;

Căutarea își are vremea ei și pierderea își are vremea ei;
Păstrarea își are vremea ei și lepădarea își are vremea ei;
Ruptul își are vremea lui și cusutul își are vremea lui;
Tăcerea își are vremea ei și vorbirea își are vremea ei;
Iubitul își are vremea lui și urâtul își are vremea lui;
Războiul își are vremea lui și pacea își are vremea ei.²

Una dintre cele mai frumoase promisiuni din Biblie este dată în același capitol: „Orice lucru El îl face frumos la vremea lui; a pus în inima lor chiar și gândul veșniciei, măcar că omul nu poate cuprinde, de la început până la sfârșit, lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu”.³

Îmi place partea cu „omul nu poate cuprinde”. Când eram adolescentă aveam atât de multe planuri și idei despre cum doream să fie viața mea. Majoritatea ideilor mele erau bune sau cel puțin acceptabile. Nu visam (doar) să devin o celebritate sau o milionară. Doream de asemenea să pot interveni oriunde în lume era nevoie. Doream să ajut orfanii și să eradichez sărăcia. Dacă și când voi avea copii doream să-i cresc într-un sat african în care să muncim cu toții pentru prosperitatea comunității. Asta doream. Sună ca un vis bun; și uneori încă sună bine.

Însă Dumnezeu a avut cu mine un plan pe care eu

1. Eclesiastul 3:1

2. Eclesiastul 3:2-8

3. Eclesiastul 3:11

„nu îl puteam cuprinde”.

Încă privesc acel plan în desfășurare însă am învățat destule încât să știu că planul lui Dumnezeu este cu mult mai mult decât pot eu vreodată să îmi imaginez. Am învățat că Dumnezeu este prezent atât la vremea plantatului cât și a recoltatului. Și ceea ce am mai observat este că aceste două anotimpuri se repetă.

Fermierul își plantează în fiecare primăvară pământul ca apoi să îl recolteze în fiecare toamnă. În fiecare an. Nu se supără că trebuie să tot planteze în fiecare an. Nu țipă în frustrare: *Deabia a făcut asta anul trecut! De ce să o fac din nou?* Toamna, când este vremea recoltei, nu își spune: *Da! Sigur nu mai trebuie să o fac din nou!* Fermierul știe că ciclul se va repeta în fiecare an și nu îl deranjează.

La fel trebuie să ne împăcăm și noi cu anotimpurile vieții noastre. Există momente pentru răs și momente pentru plâns, vremea semănatului și vremea recoltei, un moment în care dăruiești și un moment în care primești. Toate se vor întâmpla.

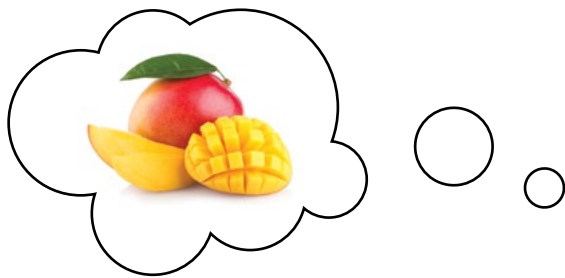
În Texas, unde locuiesc eu, vremea este nebună. Într-o zi ești în pantaloni scurți iar a doua zi îți scoți hainele de iarnă pentru că trece un front atmosferic rece. În zilele călduroase, cum este cea de azi, uiți că aici se face și foarte frig – frig chiar de îngheț.

La fel este și cu anotimpurile vieții. Când vin momentele de tristețe ne este greu să ne amintim că există și multă bucurie. Când ceva ne dezamăgește uităm foarte repede de lucrurile care au mers bine.

Pentru Dumnezeu un anotimp nu este mai important decât altul. El poate folosi fiecare anotimp din viața noastră pentru a aduce planul Său. Uneori cred că Dumnezeu îmi zâmbește dacă îmi merge bine, iar dacă am vreo problemă sau nenoroc mă gândesc că I-am ieșit din grații. Însă am învățat din experiență că nu este așa. Un artist poate folosi culori plăcute, puternice, precum roșul, galbenul, violetul sau albastrul pentru a inspira privitorul, dar nu o poate face fără contrastele de negru, gri și alb.

Trebuie să avem încredere în Artist. Opera Lui vorbește de la sine și de atâtea ori a dovedit că El face totul să fie minunat în ritmul Său. Fiecare din viețile noastre nu este o excepție la anotimpurile bune și rele. Și nici la promisiunea că va fi o viață frumoasă atunci când știe El că este momentul.

MARA HODLER A FOST MISIONARĂ ÎN ESTUL ÎNDEPĂRTAT ȘI ÎN AFRICA DE EST. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE ÎN TEXAS ÎMPREUNĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ȘI CONDUCE O AFACERE DE FAMILIE. ■

AMINTIREA UNUI MANGO

DE ANNA PERLINI

FIUL MEU, JOHATHAN, s-a născut într-un mic sat indian pe vremea când eu și soțul meu eram acolo ca voluntari. Ca toți copiii indieni el a crescut cu orez, dahl, chapati și incredibile și coloratele fructe disponibile la orice colț de stradă.

Deși nu împlinise încă cinci ani când ne-am întors în Europa i-a luat ceva să se adapteze mediului nou și în mod deosebit mâncărurilor noi. La început s-a uitat foarte suspicios și a disecat fiecare macaroană din farfurie. Dintotdeauna fusese încet la mâncare și chiar mai încet să se obișnuiască cu mâncarea italiană! În cele din urmă amintirile lui despre India și mâncarea indiană s-au estompat. Pe atunci nu era așa o globalizare ca acum iar singurele produse disponibile în supermarketurile italiene erau produsele italiene de sezon.

Însă trecând într-o zi pe lângă un magazin nou deschis de delicatături am observat un *mango*! Era destul de scump, însă se apropia ziua de naștere de 11 ani a lui Jonathan și m-am gândit că ar fi ceva deosebit pentru el să savureze unul din fructele lui preferate de când era mic.

Am cumpărat și am împachetat fructul și l-am invitat pe fiul meu la o plimbare. Apoi ne-am oprit pe o bancă și i-am prezentat solemn darul meu, spunându-i că îi va readuce amintiri din trecut. Jonathan a deschis încet pachetul după care a ținut fructul colorat de mango în mâini parcă pentru o veșnicie. Nicio reacție.

„Mamă, nu îmi amintesc. Îmi pare rău”.

Am fost puțin dezamăgită. „Ai putea cel puțin să îl guști. Îți spun că îți plăcea foarte mult când erai mic”. Cu aceeași privire suspicioasă cu care își privi prima mâncare italiană, cu ani în urmă,

Jonathan mușcă puțin din mango. Apoi din nou și din nou. Tot nici o reacție. Apoi... apărură sămânța iar ochii lui se luminau.

„Mamă, acum îmi amintesc! Îmi amintesc cât de distractiv era să sug sămânța!” Iar cu această amintire au început să îi revină și altele. Ne-am plimbat și am vorbit, rememorând evenimente și amintiri din trecut.

Din această întâmplare cu fiul meu am reținut cât de important este să nu renunți imediat când ceva pare să nu meargă sau să nu aibă sens. Ca mamă a fost o altă confirmare că ceea ce semănăm în copiii noștri în primii lor ani de viață nu va fi niciodată uitat. S-ar putea să pară uneori uitat... dar așteaptă până ajung la sămânță!

ANNA PERLINI ESTE COFONDATEA
TOARE A ORGANIZAȚIEI UMANITARE
PER UN MONDO MIGLIORE,¹
ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

O VIAȚĂ semnificativă

DE MAG RAYNE

BUNICA MEA NU A FOST O FEMEIE DE CARIERĂ. De fapt nu a avut o slujbă decât șase ani în toată viața ei. Când s-a căsătorit, ea și bunicul nu și-au permis ca amândoi să fie plecați pentru cinci ani la studii și deși sperase să meargă la colegiu a rămas acasă cu rudele soțului care, din păcate, au tratat-o destul de rău. Ea a suportat cu răbdare despărțirea și rudele rele, fără să se plângă vre-o dată în scrisorile ei.

Bunicul meu a continuat cu o carieră de succes de avocat și judecător în timp ce bunica a rămas acasă, având grijă de copii – la început fiind gemenii ei, apoi nepoții în calitate de mătușă și în final nepoții ei ca bunică. Eu am petrecut fiecare vară și chiar câțiva ani școlari la bunici acasă.

Acum, la 93 de ani, bunica încă este o sursă de înțelepciune, un stâlp de sprijin când ai nevoie să te

liniștești în această lume în viteză și ne reamintește despre ceea ce este cel mai important în viață. Ea a fost unul dintre cele mai mari modele din viața mea și deși în ultima vreme stă cam tot timpul în apartamentul ei continuă să trăiască prin mine și prin toți ceilalți a căror viață a influențat-o atât de mult.

Din când în când mă întreb dacă este posibil sau se merită tot efortul de a fi o influență bună în această lume crudă. Apoi îmi amintesc de postura și de bucuria bunicii, de pacea ei interioară și sentimentul de mulțumire și decid să fac și eu tot ce pot mai bine. Dacă aș putea aduce la viață prin mine învățăturile și exemplul ei atunci aș putea fi și eu o forță a binelui.

MAY RAYNE CONDUCE O ASOCIAȚIE DE VOLUNTARIAT ÎN CROAȚIA. ■

„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic. Dacă aduceți mult rod, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei”.

– *Iisus, Ioan 15:5,8*

„Și mă rog să fiți plini de roada neprihănirii, prin Iisus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu”.

– *Filipeni 1:11*

Cea mai bună modalitate de a face fiecare experiență mai semnificativă și mai productivă este să îl cunoști pe Iisus și să îți umpli viața cu Duhul Său. Cere-I să fie cu tine de acum și până în eternitate.

Dragă Iisus, Te rog să vii în viața mea și să mă ajuți să fiu pentru toți cei pe care îi întâlnesc o reflecție a Ta, a grijii Tale și a iubirii Tale. Amin. ■

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

O viață spirituală sănătoasă

Cum se manifestă faptul că mergi alături de Mine? Nu prin numărul de ore petrecute cu Mine; un sistem bine definit „pasul a, pasul b, pasul c” nu determină cât suntem de apropiați. Ca să știi că relația cu Mine este așa cum trebuie să fie, trebuie să judeci roadele, deoarece o relație adevărată și apropiată cu Mine se reflectă în interacțiunile tale zilnice cu ceilalți, în modul cum abordezi situațiile, în prioritățile tale și în deciziile pe care le iei.

Când petreci timp de calitate cu Mine poți sta liniștit că tu faci ceea ce poți și știi că Eu voi face restul, conform cu voia Mea. În ciuda unor lipsuri sau aspecte pe care le-ai putea face mai bine, ai încredere că Eu te voi duce tot restul drumului. Înveți să recunoști aspectele unde trebuie să îți îmbunătățești performanțele dar în același timp recunoști și capacitatea Mea de a compensa pentru lipsurile tale.